

mener, at ogsaa den nugældende Hærordnings strategiske Grundlag, det, hvorpaa den hviler, fortjener at tages op til Drøftelse og Revision, eller om han mener, at dette ligger fast og er indiskutabelt. Det skylder den højtærede Forsvarsminister ikke blot mig, men dette høje Ting et Svar paa, og det skylder han den danske Offentlighed et Svar paa. Det er jo i Virkeligheden det aldeles afgørende for Ordningen af vort Militærvæsen baade nu og i Fremtiden, hvorledes den ansvarlige Regering stiller sig paa dette Punkt. Jeg beder ikke den højtærede Forsvarsminister om at give mig et positivt Svar, hvis han ikke er i Stand dertil, men hvis han ikke mener, at dette Grundlag ligger fast og er indiskutabelt, men derimod fortjener Drøftelse, beder jeg ham blot om at erklære, at han mener, det fortjener Drøftelse og ny Overvejelse. Dermed er jo intet præjudiceret med Hensyn til hans egen Stilling. Men det skylder den højtærede Minister at svare paa: om han mener, at det nævnte Grundlag er fast og indiskutabelt, eller om han mener, det fortjener Drøftelse i Sammenhæng med de øvrige Spørgsmaal, han altsaa vil tage op til Overvejelse og Revision.

Forsvarsministeren (Brorsen): I Anledning af det ærede Medlem Hr. Holsteins Spørgsmaal, som han nu gentog — det var for Resten min Mening at ville have svaret paa det før —, skal jeg sige, at hvorvidt der kan blive Tale om visse Ændringer i den Garniseringsplan, vi vedtog ved Ordningen af 1922, vil han faa Svar paa til Efteraaret. Jeg mener aldeles ikke, at jeg skylder at diskutere dette med det ærede Medlem nu — jeg er heller ikke i Stand til det paa nærværende Tidspunkt —, men jeg mener, at Tiden er inde til det til Efteraaret, naar det viser sig, om der kan være Mulighed for efter Overvejelser i Sommerens Løb at foretage visse mindre Ændringer i den Garniseringsplan, som vi vedtog i 1922.

I øvrigt ønsker jeg ikke at gøre ret mange Bemærkninger, og det er ogsaa ganske overflødigt, da jeg udtalte mig meget udførligt sidste Gang, jeg havde Ordet, og jeg kan ikke se, der er kommet noget nyt frem fra de ærede Medlemmer Hr. L. Rasmussen og Hr. P. Munch. Disse to ærede Medlemmer bliver ved i deres Halsstarrighed, som vi har set tidligere, der er intet at stille op, og derfor kan vi lige saa godt høre op med det samme. De bliver ved at sige, at der ikke er Tale om nogen Nedsættelse, til

Trods for, at de staar overfor den Realitet at kunne gaa ned fra 3 Mill. Kr. til 1 Mill. Kr. for Finansaaret 1927—28, og lad os nu se, om de vover at gaa imod dette Forslag. Jeg synes, at de ærede Medlemmer, naar de hævder, at der ikke er Tale om nogen Nedsættelse, skulde vente med deres Kritik til Efteraaret. Det er dog en virkelig Nedsættelse i det Finansaar, vi gaar ind i, og det er den stærkeste Nedsættelse, der findes paa noget som helst Lovforslag, der ligger paa Tingets Bord, naar vi tager det isoleret; det er ganske vist et Led i hele Forsvarsordningen, det skal indrømmes, men naar vi betragter dette enkelte lille Lovforslag for sig, er der jo Tale om en meget kraftig Nedsækering.

Med Hensyn til, om man efter de Overvejelser, der vil finde Sted, kan nedsætte den ekstraordinære Bevilling, har jeg gentagende udtalt, at her spiller Lønningskontoen en meget betydelig Rolle. I Anledning af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens sidste Udtalelse vil jeg gerne spørge, om han, hvis vi gaar saa meget ned med den ekstraordinære Bevilling, at den kommer til at staa i Forhold til den Nedgang, der har været i Lønningerne fra 1922 til nu, er parat til at stemme derfor. Det var rart at faa en Udtalelse derom. Jeg synes, det ærede Medlem manøvrerede saaledes, at han, for saa vidt man kunde faa en Undersøgelse af Lønningsspørgsmaalet, vilde være villig til at stemme for et formindsket Beløb, altsaa et Beløb, der var nedsat i Forhold til det, der blev fastsat i 1922. Med Hensyn til Beklædningen er vi jo gaaet meget langt ned, og det hænger sammen med, at vi fra tidligere Tid havde en hel Del Beholdninger. Men det er naturligvis et Forhold, som vi ikke kan blive ved med i de kommende Aar — det være indrømmet. Men det er blot det, jeg hele Tiden siger, at det maa have en stor Interesse for Tinget og for Offentligheden, om vi kan holde os indenfor den nye finansielle Ramme, de 38 Mill. Kr., som nu gentagende er blevet nævnt. Derfor synes jeg, man maa vente og se, hvilke Forslag vi kommer med efter de Overvejelser, der skal foretages i Sommerens Løb.

Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. P. Munch føler sig noget ubehageligt berørt, naar vi kommer ind paa en Sammenligning, ikke mellem Danmark og alle andre Lande, men mellem Danmark og de andre, smaa Lande, hvor der er Mening i en Sammenligning, og da ikke mindst en